

Att använda ”resilience engineering” för att förebygga hot och våld i arbetslivet – eller hur man får Apollon och Dionysos att samarbeta.

Sofia Wikman, lektor, Högskolan i Gävle

Abstract

Våld och hot i arbetslivet är inte enbart ett arbetsmiljöproblem utan även ett demokratiproblem. Hantering av arbetsrelaterat våld och hot regleras i arbetsmiljölagen och Arbetsmiljöverkets föreskrifter. Arbetsgivaren är ansvarig för det förebyggande arbetet som ska utföras i samarbete med skyddsombud och medarbetare.

En utgångspunkt i arbetsmiljölagen är att kartlägga de risker som finns i verksamheten. Betoningen av den stabila, formella sidan av arbetsmiljöarbete sker dock ofta på bekostnad av en utveckling i form av arbetstagarmedverkan. Styrning som inte tar kontextuell hänsyn till arbetstagare eller klienter medför negativa konsekvenser. Strategier som inte harmonierar med det faktiska arbetet och regler som hämmar kreativitet och anpassning innebär en begränsning - inte bara för de scenarion vi i förebyggande syfte kan föreställa oss, utan också för att vi berövas en källa till tillit, diversitet och innovation. Den här artikeln beskriver hur två perspektiv hämtade från fältet ”resilience engineering” kan komplettera kriminologin för att användas för att analysera hur arbetsmiljölagen implementeras på olika arbetsplatser i syfte för att förebygga hot och våld.